

חול המועד סוכות

י"ט תשרי תשפ"ו

עלון 1302

נְקֻדַּת פְּנִימִית

על הפרשה

אתה אוהב אותי ?

איך אדע אם אתה אוהב אותי?

יש אנשים שמסיבות שונות איבדו את האמון באנשים.

בדרך כלל זה קורה אחרי משבר אמון, אולי אחרי אירוע או רצף אירועים בהם אדם או אנשים שהאמנת בהם, בגדו באמון שלך. אם זה אדם מאוד קרוב, או אם זה חזר על עצמו מספר פעמים, זה עלול לערער את מידת האמון שאתה נותן לאנשים. זו איזושהי מערכת הגנה (לא בטוח שהיא מגינה, ולא בטוח שהיא נכונה, אך היא ודאי קיימת).

אז ראשית יש לזכור (לא תמיד זה עוזר), שפלוני פגע באמון שלי כלפני, אך אין שם הכרח שזה קיים גם אצל אחרים. אז נכון שכדאי יותר להזהר, כדי לא ליפול בפח פעם שניה, והקושי לתת אמון במערכת קשרים חדשה מובנת לגמרי, אך אסור לנו להיות משותקים, אסור לנו לשתק את עצמנו ולא לאפשר לעצמנו לחוות חיים תקינים עם אמון בריא בין בני אדם.

אז ברור שאסור להיות נאיבי ו"פתי יאמין לכל דבר", וכשאתה עושה עסקה כלכלית כדי שתנקוט עם כל אמצעי הזהירות המקובלים. אנו מדברים בחיי היום יום, בהתנהלות הרגילה והשוטפת.

האם יש סימנים לדעת אם אתה אוהב אותי?

ובכן קודם כל "סור מרע", להסיר ממני פאניקה שכולם רמאים ושקרנים ורוצים ברעתי.

דבר שני, לאמן את עצמי ללמד זכות על אנשים. זה משנה את התפיסה, ואת זווית הראיה. רואים דברים אחרים, מציאות חדשה עומדת מולי.

ומבחן אחרון, לראות אם אני מצליח לאהוב אנשים אחרים. אם קשה לי לאהוב אנשים, יש כאן בעיה חמורה, כי אם אני לא מצליח לאהוב, איך אוכל לחוש באהבה של אחרים כלפיי. פשוט חס לי הרכיב הזה. ועל זה צריך לעבוד.

איזה קטע, בסוף לא טיפלנו באנשים, איך אדע שהם אוהבים אותי, אלא בעצמי, כי זה העיקר.

תורת החיד"א

ליל שמורים הוא לה' לפי זה (ע"פ דברי היחסד לאברהם" שה' מוציא אותנו מידי הרע 30 יום קודם הפסח) אפשר שכיון שהקב"ה ברוב רחמיו הרבה להטיב ל' יום קודם להוציאנו משערי טומאה עד שבליל פסח אנו בני חורין, אם כן העובר עבירה בליל פסח גדול עונו מנשוא וכן בימי הפסח העובר הוא פגם גדול כי ה' ברחמיו הפליא חסדיו לנקות ולטהר נפשו ואותו חוטא הולך בדרך הפוכה [דבש לפי ל, יב]

אתה אוהב אותי ?

איך אדע אם אתה אוהב אותי?

יש אנשים שמסיבות שונות איבדו את האמון באנשים.

בדרך כלל זה קורה אחרי משבר אמון, אולי אחרי אירוע או רצף אירועים בהם אדם או אנשים שהאמנת בהם, בגדו באמון שלך. אם זה אדם מאוד קרוב, או אם זה חזר על עצמו מספר פעמים, זה עלול לערער את מידת האמון שאתה נותן לאנשים. זו איזושהי מערכת הגנה (לא בטוח שהיא מגינה, ולא בטוח שהיא נכונה, אך היא ודאי קיימת).

אז ראשית יש לזכור (לא תמיד זה עוזר), שפלוני פגע באמון שלי כלפני, אך אין שם הכרח שזה קיים גם אצל אחרים. אז נכון שכדאי יותר להזהר, כדי לא ליפול בפח פעם שניה, והקושי לתת אמון במערכת קשרים חדשה מובנת לגמרי, אך אסור לנו להיות משותקים, אסור לנו לשתק את עצמנו ולא לאפשר לעצמנו לחוות חיים תקינים עם אמון בריא בין בני אדם.

אז ברור שאסור להיות נאיבי ו"פתי יאמין לכל דבר", וכשאתה עושה עסקה כלכלית כדי שתנקוט עם כל אמצעי הזהירות המקובלים. אנו מדברים בחיי היום יום, בהתנהלות הרגילה והשוטפת.

האם יש סימנים לדעת אם אתה אוהב אותי?

ובכן קודם כל "סור מרע", להסיר ממני פאניקה שכולם רמאים ושקרנים ורוצים ברעתי.

דבר שני, לאמן את עצמי ללמד זכות על אנשים. זה משנה את התפיסה, ואת זווית הראיה. רואים דברים אחרים, מציאות חדשה עומדת מולי.

ומבחן אחרון, לראות אם אני מצליח לאהוב אנשים אחרים. אם קשה לי לאהוב אנשים, יש כאן בעיה חמורה, כי אם אני לא מצליח לאהוב, איך אוכל לחוש באהבה של אחרים כלפיי. פשוט חס לי הרכיב הזה. ועל זה צריך לעבוד.

איזה קטע, בסוף לא טיפלנו באנשים, איך אדע שהם אוהבים אותי, אלא בעצמי, כי זה העיקר.

תורת החיד"א

ליל שמורים הוא לה' לפי זה (ע"פ דברי היחסד לאברהם" שה' מוציא אותנו מידי הרע 30 יום קודם הפסח) אפשר שכיון שהקב"ה ברוב רחמיו הרבה להטיב ל' יום קודם להוציאנו משערי טומאה עד שבליל פסח אנו בני חורין, אם כן העובר עבירה בליל פסח גדול עונו מנשוא וכן בימי הפסח העובר הוא פגם גדול כי ה' ברחמיו הפליא חסדיו לנקות ולטהר נפשו ואותו חוטא הולך בדרך הפוכה [דבש לפי ל, יב]

ילקוט יוסף

סימן שלט - כמה דינים פרטיים הנוהגים בשבת

דין ספינה בשבת

לג. ספינה, אם היא בקרקע הים ואינה שטה כלל, מוותר להיכנס לתוכה בשבת לטייל בה. אבל אם היא שטה בים, אסור להיכנס בתוכה בשבת. ואם היא קשורה כמנהג הספינות העומדות בנמל, אף על פי שהיא שטה על פני המים מותר להיכנס בה בשבת.

לד. ספינה היושבת בקרקע הים, ואינה שטה כלל, אסור להערים ליכנס לישן בתוכה, כשיודע שהגוי יוליכנה לעבר השני של הנהר בשבת, ואפילו בתוך התחום. ואפילו לתלמיד חכם, דאף על פי שיש לנו בזמן הזה דין תלמיד חכם, מכל מקום בדין זה יש להחמיר גם בתלמיד חכם.

לה. במקומות שאי אפשר ללכת להתפלל בצבור אלא על ידי שיצטרכו לעבור בספינה, כמו בעיר ונציה, והספינה עוברת בלאו הכי בלעדיו, יש מתירים לעבור בה בשבת לצורך תפלה בצבור וקריאת התורה, ויש חולקים.

אך לכולי עלמא אסור להפליג בספינה בעצמו בשבת אף לצורך תפלה בצבור, שכל המחלוקת כשהספינה בלאו הכי מפליגה גם בלעדיו.

סימן שמ - מלאכת גוזז

א. אסור ליטול שער או צפרניו בשבת, בין ביד בין בכלי ובין בשינוי. בין לעצמו ובין לאחרים, ואם נטל שתי שערות בכלי חייב. [וביד אסור מדרבנן].

וכן התולש שיעור אחת מבשרו או מבשר חבירו עבר על איסור דרבנן, כיון שהוא פחות מכשיעור. שכל חצי שיעור בהלכות שבת פטור, ואינו אסור אלא מדרבנן.

והמלקט שערות לבנות מתוך שערות שחורות - אפילו שיעור אחת חייב.

ב. יש להקל לקנח את צואת החוטם בשבת גם כשהיא יבשה, ולא חיישינן בזה משום תולש השערות, כל שאינו מתכוין לתלישת השער, ואפילו אם הוא פסיק רישיה שיתלשו השערות מוותר, כיון דלא איכפת ליה הוא, והוא גם איסור דרבנן, שאינו תולש בכלי, לכן מוותר.